Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26467
Copyright: Admont, Benediktinerstift

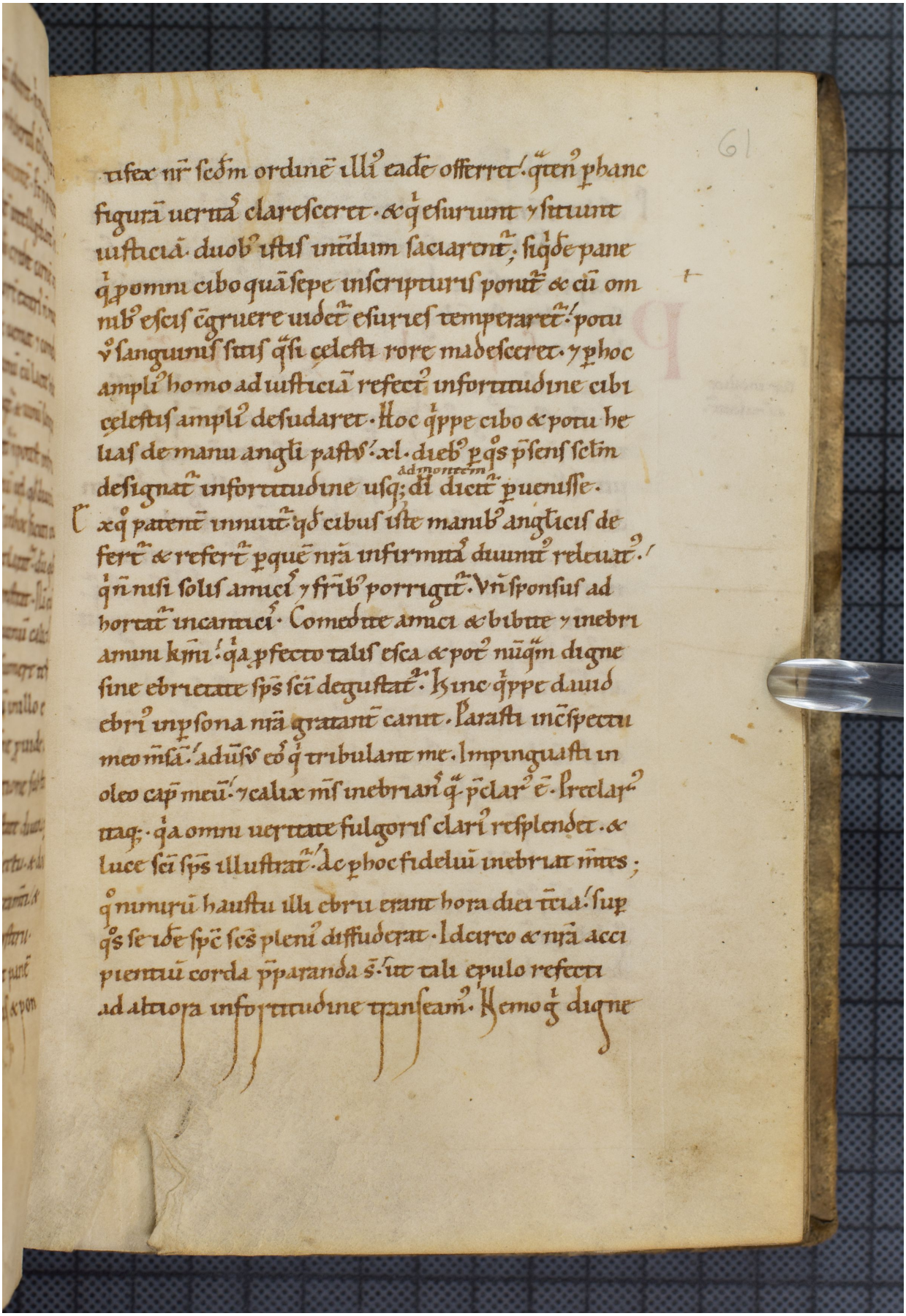

61

ufex nr̃ scd̃m ordinẽ illi eade offerret. qtenꝰ ꝓhanc
figurã uerta claresceret. & q̃ esuriunt ⁊ sitiunt
iusticiã. duobꝰ iustis intãdum saciarent; siq̃de pane
q̃ ꝓomni cibo quã sepe inscripturis ponit & cũ om
nibꝰ escis cõgruere uidet esuries temperaret. potu
ꝫ sanguinis suis q̃si celesti rore madesceret. ⁊ ꝓhoc
amplius homo ad iusticiã refectꝰ infortitudine cibi
celestis amplius desudaret. Hoc q̃ppe cibo & potu he
lias de manu angli pastus. xl. diebꝰ ꝓ q̃s p̃sens scim
designat infortitudine usq; ad montem dei dicit puenisse.
Cxq̃ patent innuit qd̃ cibus iste manubꝰ angelicis de
fert & refert ꝓque nrã infirmitã diuinitꝰ releuat.
q̃n nisi solus amicꝰ ⁊ frib̃ porrigit. Vn̄ sponsus ad
hortat incantici. Comedite amici & bibite ⁊ inebri
amini kmi. q̃a ꝓfecto talis esca & potꝰ nũq̃m digne
sine ebrietate sp̃s sci degustatꝰ. Hinc q̃ppe dauid
ebriꝰ in ꝑsona nrã gratanter canit. Parasti in cspectu
meo msã. adusq̃ eo q̃ tribulant me. Impinguasti in
oleo cap meũ. ⁊ calix ms inebrians q̃ ꝓclarꝰ ẽ. Preclarꝰ
ita q̃; q̃a omni uertute fulgoris clariꝰ resplendet. &
luce sci sp̃s illustratꝰ. Ac ꝓhoc fideliũ inebriat mtes;
q̃ nimiru hausti illi ebrii erant hora diei tcia. sup
q̃s se ide spc̃ scs pleniꝰ diffuderat. Idcirco & nrã acci
pientiũ corda ꝓparanda s̃. ut tali epulo refecti
ad altiora infortitudine transeam. Hemo q̃ digne